TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 7 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Direktyvos 98/6/EB ir 2005/29/EB — Vartotojų apsauga — Reklama nurodant kainą — Sąvokos „siūlymas“ ir „kaina, į kurią įskaičiuoti mokesčiai“ — Įpareigojimas įtraukti į automobilio pardavimo kainą papildomas privalomas išlaidas, susijusias su jo gabenimu“

Byloje C-476/14

dėl *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas, Vokietija) 2014 m. rugsėjo 18 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2014 m. spalio 27 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

**Citroën Commerce GmbH**

prieš

**Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauteren Wettbewerbs eV (ZLW)**

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro trečiosios kolegijos pirmininkas L. Bay Larsen, einantis ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai J. Malenovský, M. Safjan (pranešėjas), A. Prechal ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius V. Tourrès, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. rugsėjo 30 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Citroën Commerce GmbH*, atstovaujamos advokatų L. Pechan ir J. Croll,

— *Zentralvereinigung des Kraffahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauteren Wettbewerbs eV (ZLW)*, atstovaujamos advokatės B. Ackermann,

— Vengrijos vyriausybės, atstovaujamos M. Fehér, G. Szima ir M. Bóra,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos G. Eberhard,

— Europos Komisijos, atstovaujamos M. van Beek ir M. Kellerbauer,

* Proceso kalba: vokiečių.

susipažinęs su 2015 m. gruodžio 16 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

## Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas (OL L 80, 1998, p. 27; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 32) 1 straipsnio ir 3 straipsnio 1 dalies ir 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje ir iš dalies keičiančios Tarybos direktyvą 84/450/EEB, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 97/7/EB, 98/27/EB bei 2002/65/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 („Nesąžiningos komercinės veiklos direktyva“) (OL L 149, 2005, p. 22), 7 straipsnio 4 dalies c punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Citroën Commerce GmbH* ir *Zentralvereinigung des Kraftfahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauteren Wettbewerbs eV (ZLW)* (Sąžiningos konkurencijos gynimo automobilių sektoriuje susivienijimas) ginčą dėl *Citroën Commerce* paskelbtos automobilių reklamos.

### Teisinis pagrindas

*Sąjungos teisė*

Direktyva 98/6

3 Direktyvos 98/6 6 ir 12 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(6) <...> įsipareigojimas žymėti prekių pardavimo <...> kainas ženkliai pagerina vartotojams teikiamos informacijos kokybę, nes vartotojams sudaromos sąlygos kuo visapusiškiau įvertinti ir palyginti prekių kainas bei priimti kompetentingus sprendimus [taigi jie gali pasirinkti remdamiesi paprastu palyginimu];

<...>

(12) <...> kadangi Bendrijoje įvestos taisyklės gali užtikrinti vienodos ir skaidrios informacijos, naudingos visiems vartotojams vidaus rinkoje, teikimą; <...>“

4 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„Šia direktyva siekiama nustatyti vartotojams siūlomų prekių pardavimo kainų ir prekių matavimo vieneto kainų žymėjimo taisykles, kurios leistų pagerinti vartotojui teikiamos informacijos kokybę ir palengvintų galimybę palyginti kainas.“

5 Šios direktyvos 2 straipsnyje numatyta:

„Šioje direktyvoje:

a) pardavimo kaina reiškia galutinę prekinio vieneto ar tam tikro prekės kiekio kainą su [pridėtinės vertės mokesčiu] ir visais kitais mokesčiais;

b) vieneto kaina reiškia galutinę prekės vieno kilogramo, vieno litro, vieno metro, vieno kvadratinio metro arba vieno kubinio metro ar kito matavimo vieneto, plačiai ir įprastai naudojamo toje valstybėje narėje prekiaujant tam tikromis prekėmis, kainą su [pridėtinės vertės mokesčiu] ir visais kitais mokesčiais;

<...>

d) prekiautojas reiškia bet kokį fizinį ar juridinį asmenį, parduodantį arba siūlantį parduoti jo verslo ar profesinės veiklos prekes;

e) vartotojas reiškia bet kokį fizinį asmenį, kuris perka prekę siekdamas tikslų, nesusijusių su jo verslu ar profesija.“

6 Tos pačios direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Prekių pardavimo ir vieneto kainos žymimos ant visų 1 straipsnyje minimų prekių. Vieneto kainos žymėjimą reglamentuoja 5 straipsnio nuostatos. Vieneto kainos nebūtina žymėti, jei ji sutampa su prekės pardavimo kaina.

<...>

4. Bet kokioje reklamoje, kurioje nurodoma 1 straipsnyje minėtų prekių pardavimo kaina, pagal 5 straipsnio nuostatas nurodoma ir vieneto kaina.“

7 Direktyvos 98/6 4 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Prekių pardavimo ir vieneto kainos turi būti nurodytos nedviprasmiškai, matomoje vietoje ir lengvai įskaitomos. <...>“

8 Šios direktyvos 5 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės gali atsisakyti reikalavimo žymėti vieneto kainą tų prekių, kurioms toks žymėjimas dėl jų pobūdžio arba paskirties nebūtų naudingas arba sukeltų painiavą.“

9 Šios direktyvos 10 straipsnyje numatyta:

„Ši direktyva netrukdo valstybėms narėms priimti ir laikytis dar palankesnių vartotojams nuostatų, juos informuoti ir sudaryti galimybes palyginti kainas, nepažeidžiant valstybių narių įsipareigojimų pagal Sutartį.“

Direktyva 2005/29

10 Direktyvos 2005/29 6 ir 10 konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„(6) Ši direktyva suderina valstybių narių įstatymus dėl nesąžiningos komercinės veiklos, įskaitant nesąžiningą reklamą, tiesiogiai pažeidžiančią vartotojų ekonominius interesus, ir tuo pačiu [kartu] netiesiogiai – teisėtų konkurentų ekonominius interesus. <...>

<...>

(10) <...> ši direktyva taikoma tik tais atvejais, kai nėra konkrečių Bendrijos teisės nuostatų, reglamentuojančių konkrečius nesąžiningos komercinės veiklos aspektus, tokius kaip informaciniai reikalavimai ir informacijos teikimo vartotojui taisyklės. Ji numato vartotojų apsaugą tais atvejais, kai Bendrijos lygiu nėra konkrečių sektorinių teisės aktų, ir draudžia prekybininkams sudaryti apgaulingą įspūdį apie produktų pobūdį. <...>“

11 Pagal šios direktyvos 2 straipsnį:

„Šioje direktyvoje:

a) „vartotojas“ – bet kuris fizinis asmuo, kuris komercinėje veikloje, kuriai taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, nesusijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija;

b) „prekybininkas“ – bet kuris fizinis arba juridinis asmuo, kuris komercinėje veikloje, kuriai taikoma ši direktyva, veikia siekdamas tikslų, susijusių su jo prekyba, verslu, amatu arba profesija, ar bet kuris asmuo, veikiantis prekybininko vardu arba jo naudai;

<...>

d) „įmonių komercinė veikla vartotojų atžvilgiu“ (toliau – komercinė veikla) – bet kuris prekybininko atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams;

e) „iš esmės iškreipti vartotojų ekonominį elgesį“ – naudojant komercinę veiklą pastebimai susilpninti vartotojo gebėjimą priimti informacija paremtą sprendimą ir taip paskatinti vartotoją priimti sprendimą dėl sandorio, kurio jis kitomis aplinkybėmis nebūtų priėmęs;

<...>

i) „kvietimas pirkti“ – komercinis pranešimas, produkto savybes ir kainą nurodantis tokiu būdu, kuris yra būdingas naudojamo komercinio pranešimo priemonėms, ir tuo suteikiantis vartotojui galimybę pirkti;

<...>

k) „sprendimas dėl sandorio“ – bet kuris sprendimas, kurį vartotojas priima dėl produkto pirkimo, pirkimo būdo ir sąlygų, visos sumos sumokėjimo ar mokėjimo dalimis, produkto įsigijimo ar atsisakymo, ar pasinaudojimo su produktu susijusia sutartine teise, nepriklausomai nuo to, ar vartotojas nusprendžia veikti, ar nesiimti veiksmų;

<...>“

12 Šios direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Ši direktyva taikoma nesąžiningai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu, kaip nustatyta šios direktyvos 5 straipsnyje, prieš ir po komercinio sandorio dėl produkto sudarymo bei jo metu.

<...>

4. Jeigu šios direktyvos nuostatos prieštarauja kitoms Bendrijos taisyklėms, reglamentuojančioms konkrečius nesąžiningos komercinės veiklos aspektus, pastarosios turės viršenybę ir bus taikomos tiems konkretiems aspektams.

<...>“

13 Tos pačios direktyvos 5 straipsnyje „Nesąžiningos komercinės veiklos draudimas“ nustatyta:

„1. Nesąžininga komercinė veikla draudžiama.

2. Komercinė veikla yra nesąžininga, jeigu:

a) prieštarauja profesinio atidumo reikalavimams

ir

b) iš esmės iškreipia arba gali iš esmės iškreipti vidutinio vartotojo, kurį produktas pasiekia arba kuriam yra skirtas, arba, kai komercinė veikla nukreipta į tam tikrą vartotojų grupę, vidutinio grupės nario ekonominį elgesį siūlomo produkto atžvilgiu.

<...>

4. Visų pirma nesąžininga komercinė veikla yra ta, kuri:

a) yra klaidinanti, kaip nurodyta šios direktyvos 6 ir 7 straipsnyje,

<...>“

14 Direktyvos 2005/29 7 straipsnyje numatyta:

„1. Komercinė veikla laikoma klaidinančia, jeigu toje faktinėje situacijoje, atsižvelgiant į visus jos ypatumus ir aplinkybes bei komunikacijos priemonių ribotumą, ją vykdant neatskleidžiama esminė informacija, kuri vidutiniam vartotojui reikalinga tam, kad jis toje situacijoje galėtų priimti informacija paremtą sprendimą dėl sandorio, ir tuo vidutinis vartotojas skatinamas arba gali būti paskatintas priimti tokį sprendimą dėl sandorio, kurio jis kitomis aplinkybėms nebūtų priėmęs.

<...>

4. Jeigu neaišku iš konteksto, kvietimo pirkti atveju esmine laikoma ši informacija:

<...>

c) kaina, į kurią įskaičiuoti mokesčiai, arba, jeigu dėl produkto pobūdžio ši kaina pagrįstai negali būti apskaičiuota iš anksto, metodas, kuriuo ši kaina apskaičiuojama, taip pat, jeigu tai reikalinga, visi papildomi mokesčiai už krovinių vežimą, pristatymo arba pašto išlaidos arba, jeigu šie mokesčiai dėl pagrįstų priežasčių negali būti apskaičiuoti iš anksto, informacija apie tai, kad gali tekti mokėti tokius papildomus mokesčius;

<...>“

*Vokietijos teisė*

15 Direktyva 2005/29 į nacionalinę teisę perkelta 2004 m. liepos 3 d. *Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb* (Kovos su nesąžininga konkurencija įstatymas) (*BGBl.* 2004 I, p. 1414, toliau – UWG).

16 Pagal *Preisangabenverordnung* (Nutarimas dėl kainų nurodymo, *BGBl*. 1985 I, p. 580, toliau – *PAngV*) 1 straipsnio 1 dalies pirmo sakinio antrą alternatyvą asmuo, kuris kaip pardavėjas reklamuoja prekes vartotojams nurodydamas kainą, privalo nurodyti mokėtiną galutinę kainą, į kurią įeina pridėtinės vertės mokestis (PVM) ir kitos kainos sudedamosios dalys.

## Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

17 *Citroën Commerce* 2011 m. kovo 30 d. „Nürnberger Nachrichten“ numeryje paskelbė *Citroën* markės automobilio reklamą, kurioje buvo nurodyta: „pvz., Citroën C4 VTI 120 Exclusive: 21 800 [eurų][1]“ ir „maksimalus kainos sumažinimas: 6 170 [eurų][1]“. „1“ reiškė reklaminio skelbimo apačioje pateiktą išnašą, kurioje buvo nurodyta: „Kaina ir 790 [eurų] gabenimo išlaidos. Pasiūlymas galioja privatiems asmenims, užsisakiusiems bet kurį „Citroën C 4“ <...> iki 2011 m. balandžio 10 d. <...>“. Visa kaina, kurią įsigydamas automobilį turėjo mokėti klientas įtraukus šias automobilio gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidas (*Überführungskosten*), reklaminiame skelbime nebuvo nurodyta.

18 ZLW kreipėsi į *Landgericht Köln* (Kelno apygardos teismas, Vokietija) su prašymu įpareigoti *Citroën Commerce* nutraukti minėtą reklamą, motyvuodamas tuo, kad joje nenurodyta galutinė kaina, į kurią įskaičiuotos gabenimo išlaidos.

19 2012 m. sausio 11 d. *Landgericht Köln* (Kelno apygardos teismas) patenkino šį prašymą.

20 *Citroën Commerce* dėl šio sprendimo pateikė apeliacinį skundą *Oberlandesgericht Köln* (Kelno aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija). 2012 m. rugsėjo 21 d. sprendimu šis teismas atmetė apeliacinį skundą.

21 Tiek *Landgericht Köln* (Kelno apygardos teismas), tiek *Oberlandesgericht Köln* (Kelno aukštesnysis apygardos teismas) laikėsi nuomonės, kad nagrinėjama reklama prieštarauja UWG ir *PAngV* nuostatoms, nes joje nenurodyta galutinė kaina.

22 *Citroën Commerce* dėl *Oberlandesgericht Köln* (Kelno aukštesnysis apygardos teismas) priimto sprendimo pateikė kasacinį skundą (*Revision*) *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas, Vokietija).

23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad visuomenė suvokia automobilio gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidas ne kaip papildomas transporto išlaidas, o kaip automobilio galutinės kainos sudedamąją dalį. Šių išlaidų nurodymas atskirai būtų pateisinamas tik tuo atveju, jeigu klientas turėtų pasirinkimą – pačiam atsiimti automobilį iš gamintojo ar rinktis automobilio gabenimą pardavėjui – arba jeigu šių išlaidų neįmanoma apskaičiuoti, nes jos kiekvienu konkrečiu atveju gali skirtis. Tačiau šios sąlygos neįvykdytos pagrindinėje byloje.

24 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar prekės reklama nurodant jos kainą yra siūlymas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 98/6 1 straipsnį?

Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas:

2. Ar siūlant, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/6 1 straipsnį, į nurodytiną pardavimo kainą, kaip nustatyta šios direktyvos 1 straipsnyje ir 3 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje, turi būti įtraukiamos transporto priemonės gabenimo iš gamintojo pardavėjui privalomos išlaidos?

Jeigu atsakymas į pirmąjį arba antrąjį klausimus būtų neigiamas:

3. Ar kviečiant pirkti, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2005/29 2 straipsnio i punktą, į nurodytiną „kainą, į kurią įskaičiuoti mokesčiai“, kaip nustatyta šios direktyvos 7 straipsnio 4 dalies c punkto pirmoje alternatyvoje, transporto priemonės atveju turi būti įtraukiamos gabenimo iš gamintojo pardavėjui privalomos išlaidos?“

**Dėl prejudicinių klausimų**

25 Savo klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi Teisingumo Teismo, ar Direktyvos 98/6 1 straipsnis, 3 straipsnio 1 dalis ir Direktyvos 2005/29 7 straipsnio 4 dalies c punktas turi būti aiškinami taip, kad automobilio gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidos, tenkančios pirkėjui, turi būti įtraukiamos į šio automobilio pardavimo kainą, nurodytą prekybininko paskelbtoje reklamoje.

26 Visų pirma pažymėtina, kad, kaip nurodyta Direktyvos 98/6 1 straipsnyje, ja siekiama nustatyti prekiautojų vartotojams siūlomų prekių pardavimo kainų ir prekių matavimo vieneto kainų žymėjimo taisykles, kurios leistų pagerinti vartotojui teikiamos informacijos kokybę ir palengvintų galimybę palyginti kainas.

27 Šiuo klausimu, kaip nustatyta šios direktyvos 12 konstatuojamojoje dalyje, ja siekiama užtikrinti vienodos ir skaidrios informacijos, naudingos visiems vartotojams vidaus rinkoje, teikimą.

28 Siekiant užtikrinti informacijos apie kainas vienodumą ir skaidrumą, minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje reikalaujama nurodyti visų prekių, kurias prekiautojai siūlo vartotojams, pardavimo kainą; ši kaina tos pačios direktyvos 2 straipsnio a punkte apibrėžta kaip galutinė prekinio vieneto ar tam tikro prekės kiekio kaina su PVM ir visais kitais mokesčiais.

29 Tai, kad Direktyva 98/6 taikoma tam tikriems reklamos nurodant prekių pardavimo kainą aspektams, matyti iš jos 3 straipsnio 4 dalies.

30 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, nors pastarojoje nuostatoje nenumatyta bendro įpareigojimo nurodyti pardavimo kainą, tokią reklamą, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, kurioje nurodytos reklamuojamos prekės konkrečios savybės, kaina, kurią pakankamai informuotas ir protingai pastabus bei nuovokus vartotojas suvokia kaip šios prekės pardavimo kainą, ir data, iki kurios galioja privatiems asmenims taikomas „pasiūlymas“, toks vartotojas gali suprasti kaip prekiautojo pasiūlymą parduoti minėtą prekę šioje reklamoje nurodytomis sąlygomis. Tokiu atveju nurodyta kaina turi atitikti Direktyvoje 98/6 nustatytus reikalavimus.

31 Konkrečiai kalbant, ši kaina turi būti atitinkamos prekės pardavimo kaina, t. y. jos galutinė kaina, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/6 2 straipsnio a punktą. Galutinė kaina suteikia vartotojui galimybę įvertinti reklamoje nurodytą kainą ir palyginti ją su kitų panašių prekių kainomis, taigi ir pasirinkti remiantis paprastu palyginimu, kaip nurodyta šios direktyvos 6 konstatuojamojoje dalyje.

32 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar įvykdytos visos šio sprendimo 30 punkte nurodytos sąlygos.

33 2014 m. liepos 10 d. Sprendime *Komisija / Belgija* (C-421/12, EU:C:2014:2064, 59 punktas) Teisingumo Teismas priminė, kad Direktyva 98/6 siekiama apsaugoti vartotojus ne bendrai nurodant kainas arba užtikrinant pranešimų apie kainų nuolaidas ekonominį realumą, bet nurodant prekių kainas remiantis skirtingais matavimo vienetais.

34 Vis dėlto Teisingumo Teismas tai priminė tik atsakydamas į Belgijos Karalystės argumentą, kuriuo ši siekė įrodyti, kad Belgijos teisės aktai, pagal kuriuos pranešimai apie kainų nuolaidas turi atitikti tam tikrus su laiku susijusius reikalavimus, patenka į Direktyvos 98/6 taikymo sritį.

35 Tas klausimas akivaizdžiai skiriasi nuo nagrinėjamojo šioje byloje, susijusioje su tuo, kokios sudedamosios dalys turi būti įtrauktos į nurodytą pardavimo kainą, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 98/6 2 straipsnio a punktą.

36 Kalbant apie šias sudedamąsias dalis, pažymėtina, kad į pardavimo kainą ne tik turi būti įtraukti PVM ir kiti mokesčiai, bet apskritai ji turi būti galutinė kaina už prekės vienetą ar tam tikrą jos kiekį.

37 Į galutinę pardavimo kainą būtinai turi būti įtrauktos kainos sudedamosios dalys, kurių neįmanoma išvengti ir kurias galima iš anksto numatyti; šias kainos sudedamąsias dalis vartotojas privalo sumokėti ir jos yra piniginis atlygis įsigyjant atitinkamą prekę (pagal analogiją žr. 2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Vueling Airlines*, C-487/12, EU:C:2014:2232, 36 punktą).

38 Todėl tokiu atveju, kai prekybininkas, parduodantis prekę, reikalauja vartotojo padengti šios prekės gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidas ir dėl to šios nekintamos išlaidos privalomai tenka vartotojui, tokios išlaidos yra pardavimo kainos, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 98/6 2 straipsnio a punktą, sudedamoji dalis.

39 Taip visų pirma yra tuo atveju, kai vartotojas atvyksta į prekybai skirtas prekybininko patalpas, norėdamas atsiimti iš šio prekybininko įsigytą automobilį, pagamintą kitose patalpose. Esant tokiai situacijai, šio automobilio gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidos paprastai tenka tokiam vartotojui.

40 Šias vartotojui tenkančias privalomas gabenimo išlaidas reikia atskirti nuo papildomų įsigytos prekės transportavimo ar pristatymo į vartotojo pasirinktą vietą išlaidų, nes šios papildomos išlaidos negali būti laikomos neišvengiama ir iš anksto numatoma kainos sudedamąja dalimi.

41 Taigi, jei pasitvirtina šio sprendimo 30 punkte nurodyta situacija, į prekės, kurią prekybininkas siūlo pirkti vartotojams, kainą, nurodytą šios prekės reklamoje, turi būti įtrauktos šios prekės gabenimo iš gamintojo tam prekybininkui išlaidos, jei šios išlaidos privalomai tenka vartotojui.

42 Dėl Direktyvos 2005/29 taikomumo primintina, kad pagal šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalį, jeigu šios direktyvos nuostatos prieštarauja kitoms Sąjungos taisyklėms, reglamentuojančioms konkrečius nesąžiningos komercinės veiklos aspektus, pastarosios turės viršenybę ir bus taikomos tiems konkretiems aspektams.

43 Tiesa, remiantis Direktyvos 2005/29 3 straipsnio 1 dalimi, ji taikoma nesąžiningai įmonių komercinei veiklai vartotojų atžvilgiu, kaip nustatyta šios direktyvos 5 straipsnyje, prieš ir po komercinio sandorio dėl produkto sudarymo ir jo metu. Minėtos direktyvos 2 straipsnio d punkte komercinė veikla apibrėžta kaip „bet kuris prekybininko atliekamas veiksmas, neveikimas, elgesys arba pareiškimas, komercinis pranešimas, įskaitant reklamą ir prekybą, tiesiogiai susijęs su produkto pirkimo skatinimu, pardavimu arba tiekimu vartotojams“ (žr. 2015 m. liepos 16 d. Sprendimo *Abcur*, C-544/13 ir C-545/13, EU:C:2015:481, 73 punktą).

44 Vis dėlto pažymėtina, kad Direktyvoje 98/6 reglamentuojami prekybininkų komercinės veiklos, kuri gali būti laikoma nesąžininga vartotojų atžvilgiu, konkretūs aspektai, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 2005/29 3 straipsnio 4 dalį, t. y. pirmiausia aspektai, susiję su prekių pardavimo kainos nurodymu siūlymuose pirkti ir reklamoje.

45 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi pardavimo kainos nurodymas tokioje reklamoje, kaip nagrinėjamoji pagrindinėje byloje, reglamentuojamas Direktyvoje 98/6, Direktyva 2005/29 netaikoma šiuo aspektu.

46 Todėl nereikia aiškinti Direktyvos 2005/29 7 straipsnio 4 dalies c punkto.

47 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 98/6 3 straipsnis, siejamas su jos 1 straipsniu ir 2 straipsnio a punktu, turi būti aiškinamas taip, kad automobilio gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidos, tenkančios vartotojui, turi būti įtrauktos į šio automobilio pardavimo kainą, nurodytą prekybininko paskelbtoje reklamoje, jei, atsižvelgiant į visas šios reklamos ypatybes, vartotojo akimis ji yra su šiuo automobiliu susijęs pasiūlymas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar visos šios sąlygos yra įvykdytos.

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

48 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

**1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/6/EB dėl vartotojų apsaugos žymint vartotojams siūlomų prekių kainas 3 straipsnis, siejamas su jos 1 straipsniu ir 2 straipsnio a punktu, turi būti aiškinamas taip, kad automobilio gabenimo iš gamintojo pardavėjui išlaidos, tenkančios vartotojui, turi būti įtrauktos į šio automobilio pardavimo kainą, nurodytą prekybininko paskelbtoje reklamoje, jei, atsižvelgiant į visas šios reklamos ypatybes, vartotojo akimis ji yra su šiuo automobiliu susijęs pasiūlymas. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar visos šios sąlygos yra įvykdytos.**

Parašai.